

Siyah Şapkalı Kız 1

– Sami Biber · 05 Temmuz 2020

Sevgili kızımız, sitemizin değerli yazarı Bengül Alkan'ın yüksek hoşgörüsüne sığınarak Bismillah deyip başlıyorum.

Dokuz ay on günlük bir bekleyişten sonra nihayet dünyaya gelmişti o mini mini, yumuk yumuk bebek. Ebe hemşireler doğumhanenin dışında dokuz doğurmakta olan babaya müjdeyi verdiler.

-Müjde beyefendi. Bir kızınız dünyaya geldi?

Adam, başta kendisine müjdeyi veren güzeller güzeli baş ebe hemşire Müjde olmak üzere tüm hemşirelere sarılıp hepsini bir güzelce öptü ve teşekkürlerini arz etti.

-Çok teşekkür ederim. Çok teşekkür ederim. Gelin bir daha öpeyim sizleri. Çok sevinçliyim çooookk.

Saçları platin rengi yaşlıca bir bayan, adamı ensesinden tutup geri çekti.

-Evladım yeter. Kızları boğacaksın neredeyse. Haydi içeri girelim de torunumu göreyim bir an önce.

Bir başka beyaz saçlı kadın, koluna girdiği beyaz saçlı bir erkeği adeta sürükledi.

-Bey ! Haydi koş, bu kadın torunumuzu benden önce görürse vallahi çaattt diye çatlarım ortamdan.

Yaşlı adam, karısının bu talimatı üzerine 110 m engelli koşusuna çıkmış Hüseyin Bolt'a dönüştü birden. Önündeki tüm engelleri aşarak doğumhaneye doğru koşmaya başlamıştı ki çam yarması gibi bir güvenlik amiri, diğer güvenlik görevlilerine seslendi.

-Seyit, Mustafa, Rıza tam saha pres...Top geçer adam geçmez.

Seyit, Mustafa ve Rıza amirleri olacak manyağın bu tür emirlerine alışkındılar. Hemen kapı önünde baraj oluşturdular tabii ki en hassas bölgelerine gelebilecek bir tekmeden kendilerini korumak için elleri ile o bölgeyi kapatmak suretiyle.

Yaşlı adam ve beyaz saçlı karısı içeri giremedi elbette. Tabii ki adam, onun annesi ve babası da içeri giremediler bu engel sebebiyle. Beklemek zorundaydılar. Bebek ve annesi servise alındıktan sonra

görebileceklerdi ancak.

Derken efendim bir saat sonra Müjde hemşire yine yaklaştı adama.

-Beyefendi eşiniz ve bebeğiniz servise alındı. Gidip görebilirsiniz.

Beyefendi, Müjde hemşirenin beline sarılıp yanağına bir teşekkür öpücüğü (pardon birden bir hayli fazla) kondurduktan sonra eşi ve yeni doğmuş kızının bulunduğu odaya daldı. Hemen arkasından da annesi, babası, kayınpederi ve kayın validesi tabii ki.

Kadın bu sırada minik bebeğine ninni söylemekteydi:

-Atem tutem men seni/ Şekere gatem men seni/ akşam babey gelende oy/ öğüne atem men seni.

Kadının kaynanası hayretle kocasına sordu.

-Ayol bu niçin böyle Kerkük şivesi ile ninni söylüyor ki? Yanlış odaya mı geldik yoksa?

Yaşlı adam bilgiç bilgiç başını salladı.

-Yok hatun. Oda doğru da gelin kızımız doğum sonrası sendromu yaşıyor. Olur böyle şeyler. Hatırlasana sen de Ragıp'ı doğurduğun zaman Portekizce ninniler okuyordun.

-Ayol Ragıp da kim?

-Büyük oğlumuz.

-Saçmalama Fahrettin. Bizim Ragıp diye bir oğlumuz yok.

-Fahrettin kim?

-Aaa sahi Fahrettin kim?

-Amaaan kimse kim hatun. Biz torunumuza bakalım. Bak Hık demiş benim burnumdan düşmüş değil mi?

-Hııhh halt etmişsin sen onu. Asıl Gık demiş benim kulağımdan düşmüş.

Platin saçlı kadın dayanamadı.

-Siz ikiniz de keser misiniz sesinizi? Torunum tam olarak Cık demiş benim ağzımdan düşmüş.

Platin saçlı kadının kocası durur mu o da atıldı.

-Hepinizin gözüne gözlük. İyi baksanıza, torunum Vık demiş benim gözlerimden düşmüş.

Bebeğin kimin burnundan, ya da ağzından düştüğü oldukça büyük bir sorun haline gelince babası hemen Müjde hemşireyi çağırdı.

-Hemşire hanım en doğrusunu siz bilirsiniz. Bizim bebeğimiz ne dedi doğarken? Şıkları veriyorum: a) Hık dedi b) Gık dedi c) Cık dedi d) Vık dedi.

Ebe hemşire Müjde bu tür sorulara alışıkta. Tebessümle cevap verdi.

-O bir şey demedi efendim. Biz " Çık " dedik o da çıktı ve ellerimize düştü. Yani doğru cevap e şıkkı: Çık dedi ebe hemşirelerin ellerine düştü.

Odadakilerin hepsi bozum olmuşlardı ama yapacak bir şey yoktu. Neticede bilimsel veriler bebeğin "Çık" dediğini gösteriyordu.

Platin saçlı babaanne bebeğin kundağına bir çeyrek altın iliştiirdiği anda anneanne hemen cebinden çıkarttığı bir yarım altını takıverdi. Bunu gören babaanne ani bir refleksle diğer cebinden bir Hamit altını çıkartıp iliştiirdi kundağa. Anneanne koynunda bir hayli araştırdıktan sonra bir Reşat altını bulup kundağa iliştiirdi. Babaanne öfkeyle ve " Öyle olmaz böyle olur" Nazarlarıyla çorabının içinde gizlediği Cumhuriyet altını taktı bebeğe. Adamın " Helal sana annem " Ünlemesi üzerine anneanne, kocasının fötr şapkasına gizlediği beşibiryerdeyi çıkarıp kundağa iliştiirdi.

Ortalık iyice kızışıyordu. Zira babaanne de anneanne de altta kalmak istemiyorlardı ve bu bağlamda babaanne, evlerindeki gümüş çatal bıçak setini getirmesi için kocasını eve koştururken anneanne, kocasının ağzındaki altın dişleri tek tek kerpetenle sökmeye başlamıştı bile.

Sonunda manyak güvenlik amiri, Seyit, Mustafa ve Rıza bir kez daha olaya el koymak zorunda kaldılar. Doktor ve hemşirelerin de yardımıyla dede ve nine takımı binbir güçlkle hastaneden çıkartıldı. Artık odada sadece bebek, babası ve annesi kalmıştı.

Adam şefkatle okşadı karısının saçlarını.

-Bana böyle dünyalar güzeli bir bebek verdiğin için sana çok teşekkür ederim. Ama ne olur inat etme.

Bu kadar güzel bir bebeğe Şuküfe diye isim olmaz. Lütfen adını Şuküfe koymayalım.

Kadın hayretle baktı kocasının suratına.

-Ayol Şuküfe'yi de nereden çıkardın?

Adam başladı kara kara düşünmeye " Ulan neydi benim kaynananın adı?" Öte taraftan karısı soran gözlerle bakıyordu. Kimdi bu Şuküfe?

-Şeyyy dilim sürçtü karıcığım. Şakire diyecektim.

Kadın öfkelenmeye başladı.

-Peki Şakire kim?

Adam resmen çuvallıyordu ama beynini ne kadar zorlarsa zorlasın beş yıllık kayın validesinin adı bir türlü aklına gelmiyordu. Tek bildiği şey ne yapacak edecek kızına onun adını koydurmayacaktı. Oysa karısıyla kararlaştırmışlardı bebek erkek olursa kendi babasının, kız olursa eşinin annesinin adı konacaktı.

-Huuu sana diyorum. Daldın gittin. Şakire kim?

-Ya öylesine bir isim işte. Yani bu isimleri koymayalım çocuğumuza demek istedim.

-Ne diyorum biliyor musun? Benim annemin ismini de koymayalım. Ben vazgeçtim. Karıştırırız sonra.

-Valla haklısın karıcığım. Bir tane varken karıştırıyorum. İki tane olursa hepten ayvayı yerim.

-Ha?

-Neyse, boş ver. En iyisi ne yapalım biliyor musun?

-Ne?

-Dedem Korkut'u arayalım, gelsin boy boylasın, soy soylasın kızımıza bir isim versin.

-Aaa bak şahane fikir. İyi de gelir mi dersin?

- Bir arayalım bakalım. İnşallah gelir.

-E o zaman ara bakalım.

Adam hemen cep telefonundan Dede Korkut'u aradı.

-Alooo. Dedecimmm. Çok özledim seni yaa. Nerelerdesin?

-Oooo Rıfki. Evladım benim. Ben de seni çok özledim

-Dedecim ben Rıfki değilim ama fark etmez. Sen nerelerdesin? Bir işim düştü sana.

-Ben Korkuteli'deyim evladım. Yaylaya çıktım bu sene. Biraz da Akdeniz bölgesi halkını korkutayım demiştim Dede Korkut olarak.

-Çok iyi etmişsin dedem.

-Senin bana düşen işin neydi? Yine boy boylayıp soy soylayarak isim mi vereceğim?

-Aynen öyle dedeciğim. Bir kızımız oldu da.

-Hımm Allah bağışlasın. İllevelakin bu sıcaklarda beni taa Samsun'a yorma be evlat. Burada çok güzel vakit geçiriyorum.

-Amaaan be dede. Yalnız başına tadı mı çıkar vakit geçirmenin. Buraya gelsene, hep beraber eğlenirdik.

-Yalnız olduğumu kim söyledi sana?

-Allah Allah. Yanında kim var ki?

Adam bu soruyu sorduğu anda telefonun diğer ucundan işveli bir ses duyuldu " Ay yapma Korkutt. Gıdıklanıyorum vallahi."

-Aman Allah'ım. Dedeciğim, senin yanında bir kadın var galiba. Kimle takılıyorsun?

-Hayatta inanmazsın.

-Kim?

-Gülben Erken

Adam duyduklarına inanamadı. Türkiye'nin en ünlü şarkıcılarından biri olan Güben Erken ve Dede Korkut...Olacak iş değildi ama oluyordu.

-Şu bildiğimiz Gülben Erken yani?

-Ne o yakıştıramadın mı?

-Yok yok yakıştırdım da, bu durumda sen buraya gelemeyeceksin anlaşılır.

-Aynen öyle ama bak sana ne diyeceğim. Şimdi sen Watsapı aç. Ben de açayım. Buradan ben boy boylayacağım, soy soylayacağım ve çocuğunuza bir isim koyacağım.

-Öyle oluyor mu?

-Oğlum teknoloji çağındayız. Neden olmasın ki.

-İyi madem. Başlayalım.

Adam da Dede Korkut da Watsapı açtılar ve Dede Korkut başladı boy boylamaya soy soylamaya :

"Yıldızlıdır bu ilin geceleri,
Yanıdaysa hayatının kadını.
Derim evlat değiştir heceleri;
Anladın mı sen bebeğin adını?"

Adam anlamıştı.

Evet..Gül ben.

Hecelerin yerini değiştirdiğinde?

Ben gül.

Bebeğin adı konmuştu: Bengül

Evet biliyorum olayda henüz siyah bir şapka yok. Ama bakalım, bu hikaye tutarsa devamında o siyah şapka da mutlaka dahil olur öyküye...

FOTOĞRAFLAR

- 1- Siyah Şapkalı Kız henüz daha çocukken babasıyla..
- 2- Siyah Şapkayı taktıktan sonra.
- 3- Dede Korkut.